

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem Mgr. Michalem Reitspiesem ve věci

žalobkyně:

; Chytrý nájem s.r.o., IČ 29158958

sídlem Chotíkov 479, 330 17 Chotíkov

zastoupená advokátkou JUDr. Hanou Kapitánovou

sídlem sady 5. května 296/36, 301 00 Plzeň

proti;

žalovaným: 1. [jméno] [jméno], [datum narození]

bytem [adresa], Slovensko,

2. [příjmení] [příjmení], [datum narození]

bytem [adresa]

oba zastoupení advokátkou JUDr. Alenou Štumpfovou

sídlem Markétská 1/28, 169 00 Praha 6

o zaplacení směnečné sumy 620 075 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Směnečný platební rozkaz vydaný Krajským soudem v Plzni dne 1. 11. 2018 č. j. 49Cm 123/2018 – 15 se zrušuje.**
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovaným na náhradě nákladů řízení částku 53 736 Kč k rukám zástupce žalovaných, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Kropáčková.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně podala dne [datum] návrh na vydání směnečného platebního rozkazu proti žalovaným pro směnečnou částku 620 075 Kč s 6% úrokem od [datum] do zaplacení a směnečnou odměnu ve výši 2 066 Kč, a to na základě směnky, která byla dodána žalobkyni spolu s návrhem, když v návrhu bylo uvedeno, že žalovaní vystavili dne [datum] biancosměnku s doložkou bez protestu nikoliv na řad žalobkyně a zavázali se zaplatit žalobkyni směnečnou sumu, kterou podle dohody o vyplnění této směnky sjednané ve smlouvě o půjčce byla oprávněna doplnit žalobkyně.

2. Na základě tohoto návrhu a směnky byl vydán soudem dne [datum rozhodnutí] pod č. j. [číslo jednací] směnečný platební rozkaz.

3. Žalovaní podali v zákonné lhůtě námitky proti předmětnému směnečnému platebnímu rozkazu, když uvedli:

1) Námitku zneužití práva, kdy žalobkyně je společností se stejným společníkem jako společnost [právnícká osoba], a to společnost [právnícká osoba] se sídlem stejným jako je sídlo žalobkyně, kdy jediným akcionářem této společnosti je [jméno] [příjmení]. Obě společnosti mají sídlo na stejném místě, jedná se o osoby propojené a společnou osobou je [jméno] [příjmení]. Obě společnosti vlastní společník [právnícká osoba], jejímž jediným akcionářem je pan [jméno] [příjmení]. Žalovaná [číslo] žalovaná [číslo] uzavřela se [právnícká osoba] smlouvu o smlouvě budoucí o dílo, smlouvu o dílo na projektovou dokumentaci a smlouvu příkazní [číslo]. Podle této smlouvy spolu půjčka a činnost [právnícká osoba] souvisejí. [právnícká osoba] uzavřela se žalovanou [číslo] [číslo] smlouvu o smlouvě budoucí, čímž vzniknul žalované [číslo] [číslo] závazek ve výši 170 000 Kč, ačkoliv [právnícká osoba] bylo známo, že na úhradu závazků nemají žalované [číslo] [číslo] finanční prostředky. To plyne mimo jiné ze skutečnosti, že byl žalované [číslo] [číslo] nabídnut program nulová hotovost. Následně na základě tohoto programu nabídla [právnícká osoba] překlenovací úvěr, resp. krátkodobou překlenovací půjčku, od žalobkyně ve výši 170 000 Kč. Žalobkyně i přesto, že byla o finanční situaci informována, neboť administraci půjčky vyřizovala [jméno] [příjmení], poradkyně, tyto finanční prostředky žalované [číslo] [číslo] poskytla s tím, že půjčka je realizována připsáním na účet [právnícká osoba]. Půjčka [číslo] byla splatná dne [datum]. Do splatnosti žalované [číslo] [číslo] půjčku nesplatily, přesto však žalobkyně poskytla žalovaným další půjčku, která je zajištěna směnkou uplatněnou v tomto soudním řízení. Veškeré půjčky jsou zajištěny každá samostatně dvěma blankosměnkami vystavenými nikoliv na řad žalobkyně, každá smlouva obsahuje ujednání o sankčním úroku z prodlení ve výši 0,25% ode dne splatnosti do zaplacení. Žalovaná [číslo] mají za to, že vystavením směnky uplatněné v tomto řízení bylo zneužito právo, když žalobkyně zneužila toto právo i přes znalost majetkové situace žalovaných [číslo] opakovaně jim byly poskytnuty finanční prostředky na základě smluv s krátkou dobou splatnosti a s vysokým sankčním úrokem a i přesto, že jí bylo známo, že mají závazky po splatnosti. Pro úplnost žalovaní uvedli, že smlouva o smlouvě budoucí je neplatným právním jednáním, neboť předmětné smlouvy budoucí obsahují zakázaná ujednání, která zakládají v rozporu s požadavkem přiměřenosti významnou nerovnováhu práv nebo povinností stran v neprospěch žalovaných.

2) Námitka neplatnosti ujednání o smluvní pokutě, kdy žalované [číslo] namítají, že úrok z prodlení ve výši 0,25% denně z dlužné částky je ujednáním neplatným, neboť se jedná o přezajištění závazku žalované [číslo] s úhradou půjčky a výše sankčního úroku je v rozporu s dobrými mravy, resp. jedná se o zjevné zneužití práva, které nepožívá právní ochrany.

3) Námitka nemožnosti zajištění půjčky směnkou, kdy doba splatnosti půjčky poskytnuté ve výši 112 361 Kč byla pouhé dva měsíce, že pro případ prodlení žalované s jejím splacením byla sjednána smluvní pokuta ve výši 0,25% denně (tedy 91,25% ročně) a že žalobkyně deklarovala, že půjčené finanční prostředky nezbytně potřebuje vrátit v termínu splatnosti, tedy k datu [datum] s odůvodněním, že je má po jeho uplynutí vázány jiným způsobem. Žalobkyně nepřistoupila bezprostředně po splatnosti závazku k vymáhání a tím naopak vyčkávala, když do blankosměnky jako datum splatnosti doplnila [datum], čímž došlo k navýšení jistiny o smluvní pokutu ve výši

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Kropáčková.

půjčenou částku přesahující o 450 070 Kč. Vzhledem k tomu, že půjčení částky 170 000 Kč žalované za současného ujednání o smluvní pokutě ve výši 91,25% ročně vedlo v poměrech projednávané věci k tomu, že původní bezplatný závazek žalované se v důsledku jejího prodlení navýšil o více než 100%, lze ujednání o smluvní pokutě, jak bylo do smlouvy o půjčce pojato, považovat za zjevné obcházení zákona, když chování žalobkyně po splatnosti půjčky ukazuje na její úmysl profitovat na výnosech ze smlouvy o půjčce v podobě narůstající smluvní pokuty v nemalé výši. Za tohoto stavu věci je namístě podřídit půjčku poskytnutou žalobkyní jako věřitelkou na základě smlouvy o půjčce žalované [číslo] které v daném smluvním vztahu byly v pozici spotřebitele, režimu spotřebitelského úvěru, jak je upraven zákonem č. 145/2010 Sb.

4. Žalobkyně s námitkami nesouhlasila, když měla za to, že smluvní pokuta ve výši 0,25% denně je přiměřená, jak bylo judikováno již vrchním soudem i Nejvyšším soudem ČR v kauze žalobkyně a poskytovaných půjček, dále že nelze podřídit smlouvu o půjčce spotřebitelskému úvěru a rozhodně nespátrovala jednání v rozporu s dobrými mravy u žalobkyně v tom, že jedná prostřednictvím osoby vystupující i u společnosti [právnícká osoba], tedy pana [jméno] [příjmení]. Žalobkyně uvedla, že zákon o spotřebitelském úvěru se s ohledem na negativní vymezení působnosti tohoto zákona v rámci ust. § 2 písm. c) zákona č. 145/2010 Sb. nevztahuje na odloženou platbu, půjčku, úvěr nebo jinou obdobnou finanční službu poskytnutou bez úroku a jakékoliv úplaty. Vzhledem k tomu, že smlouva o půjčce, tak jak byla poskytnuta, byla smlouva bezúročná, nelze ji podřadit v žádném případě pod smlouvu spotřebitelskou – spotřebitelský úvěr, jak již v kauzách žalobkyně judikoval Nejvyšší soud ČR.

5. Ze smlouvy o půjčce [číslo] uzavřené mezi účastníky dne [datum] soud zjistil, že žalobkyně poskytla žalovaným půjčku ve výši 170 000 Kč, která na základě dohody účastníků byla žalobkyní poskytnuta přímo budoucímu zhotoviteli díla [právnícká osoba], přičemž dlužníci vzali na vědomí, že věritel nezbytně potřebuje půjčené finanční prostředky vrátit v termínu splatnosti, neboť je má po uplynutí tohoto termínu vázány jiným způsobem, proto je mezi stranami sjednána smluvní pokuta za případné prodlení. Účastníci si dohodli, že tato pokuta je ve výši 0,25% denně z dlužné jistiny půjčky. Účastníci si také dohodli, že bude částka vrácena do [datum]. Účastníci si také dohodli, že nesplacení této částky bude zajištěno směnkou a dlužnou jistinu a smluvní pokutu je oprávněna do směnky vepsat žalobkyně.

6. Z upomínek a dodejek soud zjistil, že žalobkyně řádně upomínala žalované o zaplacení žalované částky a tyto listiny zaslala žalovaným.

7. Ze směnky vystavené žalovanými v [obec] [datum] soud zjistil, že byla vystavena nikoliv na řad žalobkyně, bez protestu, splatno ve [obec] dne [datum], na částku 620 075 Kč.

8. Z žádosti o poskytnutí půjčky soud zjistil, že žalovaní požádali žalobkyni o půjčku 170 000 Kč dne [datum].

9. Z výpisu z účtu žalobkyně ze dne [anonymizováno] soud zjistil, že došlo k poskytnutí půjčky 170 000 Kč na účet [právnícká osoba] pod označením Ekonomické stavby, půjčka [jméno] [číslo] – [anonymizováno].

10. Z notářských zápisů Mgr. [příjmení] ze dne [datum rozhodnutí] [anonymizováno] [číslo], [spisová značka], [anonymizováno] [číslo], [spisová značka] včetně zprávy o vztazích mezi ovládající a ovládanou osobou a z obchodního rejstříku je soudu znám z úřední činnosti soud zjistil a ví, že [jméno] [příjmení] je jednatelem společnosti [právnícká osoba], zároveň jednatelem žalobkyně a společníkem obou společností je [právnícká osoba] [anonymizována dvě slova].

11. Další důkazy soud neprováděl a zamítl je, neboť má za to, že provedené důkazy jsou dostatečné k prokázání skutkových tvrzení a rozhodnutí ve věci, neboť jenom tyto důkazy jsou zásadní pro právní hodnocení, skutkové zjištění, jak bude uvedeno níže, když důkazy, které byly zamítnuty, by ničeho nezměnily v dané věci a nelze z důvodu hospodárnosti provádět další důkazy, které by k ničemu nevedly.

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Kropáčková.

12. Z provedeného dokazování má soud za prokázaný následující skutkový stav. Účastníci uzavřeli smlouvu o půjčce, na základě níž došlo k poskytnutí částky 170 000 Kč žalovaným, a to nikoliv přímo, ale rovnou zhotoviteli [právnícká osoba] stavby. Tato půjčka měla být vrácena za dva měsíce, když žalobkyně proklamovala ve smlouvě, že má peníze po této lhůtě vázány někde jinde a zajistila si vrácení této částky smluvní pokutou ve výši 0,25% denně a směnkou, k jejímuž vyplnění byla žalobkyně oprávněna v případě nesplnění lhůty k vrácení sjednané půjčky. Žalovaní tuto svoji povinnost nesplnili a žalobkyně vystavila směnku se splatností až [datum], když i k tomuto dni upomínala žalované o zaplacení dané částky. Žalovaní ničeho nezaplatili, proto byl podán tento návrh a kauza začala běžet tak, jak je popsána od začátku odůvodnění tohoto rozsudku.

13. Soud v daném případě nařídil jednání v souladu s § 175 odst. 4 věta první před středníkem o. s. ř., když podá-li žalovaný včas námitky, nařídí soud k jejich projednání jednání.

14. V daném případě soud rozhodl tak, jak uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku, a to v souladu s ust. § 175 odst. 4 věta druhá o. s. ř., když shledal námitky žalovaných jako důvodné.

15. Žalované měly fakticky tři námitky. Soud se bude zabývat námitkami každou zvlášť a také ve vzájemné souvislosti. Jednou z námitek byla námitka neplatnosti ujednání o smluvní pokutě. Žalovaným se nelíbila její výše 0,25% denně z dlužné částky. Tuto problematiku jako ostatně i další již minimálně částečně judikoval vrchní soud ve svých rozhodnutích a taktéž Nejvyšší soud ČR ve svých rozhodnutích ohledně kauz žalobkyně v dalších skutkově stejných věcech, eventuálně žalobce [jméno] [příjmení] ve fakticky stejných kauzách co do obsahu. Soudy judikovaly, že smluvní pokuta ve výši 0,25% denně není ze své povahy smluvní pokutou nepřiměřenou. Soud se k tomuto názoru připojuje a plně s ním souhlasí, neboť smluvní pokuta zajišťovala plnění povinnosti žalovaných ze závazku, tedy z půjčky ve výši 170 000 Kč, která byla žalovaným poskytnuta žalobkyní a tato částka měla být vrácena ve lhůtě dvou měsíců od uzavření smlouvy. Soud ještě poznamenává, že žalobkyně přímo uvedla, že peníze potřebuje vrátit v této době, neboť je má dál v plánu vázat jiným způsobem. Tudíž ze své podstaty, vzhledem ke krátkodobé době zapůjčení finančních prostředků, se v každém případě jeví výše smluvní pokuty jako adekvátní, navíc s přihlédnutím k prohlášení žalobkyně, že je tato částka poté již vázána žalobkyní jinde. Proto z tohoto jednotlivého samostatného důvodu nelze považovat námitku za důvodnou.

16. Další námitkou byla námitka nemožnosti zajištění půjčky směnkou, tedy jak žalované uvedly ve svých námitkách, že samotná smlouva o půjčce by měla být v režimu spotřebitelského úvěru tak, jak je upraveno zákonem č. 145/2010 Sb. Zde soud odkazuje na podrobnou specifikaci těchto námitek uvedenou výše. Stejně tak soud odkazuje na reakci žalobkyně, která s tímto nesouhlasila, když má za to, že nelze smlouvu o půjčce podřadit pod režim spotřebitelského úvěru. Soud zde odkazuje na judikaturu vrchního i Nejvyššího soudu ČR, oba ve své podstatě a správně v jednotlivosti konkrétní půjčky bez přihlédnutí k ostatním okolnostem posuzují smlouvu o půjčce tak, že nespadá pod režim úpravy spotřebitelského úvěru, neboť tato půjčka není zpoplatněna úrokem, ale pouze smluvní pokutou, tzn., že není zde žádná cena peněz, tedy že pokud by žalované řádně splnily svoji povinnost uloženou a domluvenou se žalobkyní, nedošlo by k žádné sankční platbě v podobě smluvní pokuty, tudíž tato smlouva nemůže patřit pod režim spotřebitelských úvěrů. Zde opět soud musí s tímto závěrem souhlasit, pokud by se jednalo o posouzení samotné půjčky pouze z formálního hlediska, nikoliv v souvislosti s celou kauzou a dalšími námitkami žalovaných, dalších kauz žalobkyně, tedy znalosti soudu z jeho úřední činnosti. Jednou již vrchní soud dovodil, argumenty žalovaných ohledně toho, že se jedná o obcházení zákona a že žalobkyně počítá s tím, že nezaplatí žalovaní včas půjčku a bude moct tedy inkasovat smluvní pokutu, je pouhou spekulací. Soud má ovšem za to, že tomu tak není a nejde o spekulaci, je nutno celou kauzu posoudit globálně, tzn. posoudit námitku nemožnosti zajištění půjčky směnkou z důvodu tvrzeného v námitkách obcházení zákona o spotřebitelském úvěru a námitky zneužití práva s tím, co je známo soud z jeho úřední činnosti, tedy všech kauz žalobkyně vycházejících ze smének, projednávaných u Krajského soudu v Plzni.

17. Soud má v daném případě za to, že námitky výše uvedené jsou důvodné. Jsou důvodné, neboť jak je soudu známo z jeho úřední činnosti, a to z kauz žalobkyně, které u zdejšího soudu probíhají ze směnek, když zdejší Krajský soud v Plzni je fakticky výlučným soudem, který řeší dané spory vzniklé ze směnky, neboť žalobkyně využívá svého práva a žaluje dané věci u místně příslušného soudu podle místa plnění ze směnky, když žalobkyně ve všech těchto kauzách vyplňuje splatnost zajištěných blankosměnek po 2 a více letech prodlení dlužníků s vrácením půjčky. Je nutné poznamenat, že postup žalobkyně je v rozporu minimálně s dobrými mravy, a to ohledně smlouvy o půjčce a zajištění směnkou. Pokud by soud došel k závěru, že smlouva o půjčce se nezařazuje a neřadí pod spotřebitelské úvěry, bylo by minimálně zajištění směnkou v rozporu s dobrými mravy, a to z následujících důvodů. Žalobkyně půjčuje lidem, v daném případě žalovaným [číslo] finanční částku na realizaci stavby potřebnou, kterou si lidé objednají u jiného subjektu, a to u [právní osoba]. Tento proces je řádně smluvně kontrahován, když půjčené částky přímo převedeny potřebnému (dohodnutému) subjektu tak, jak je uvedeno ve smlouvě. Ve smlouvě je dále uvedeno, že půjčka má být vrácena ve lhůtě dvou měsíců a že žalobkyně tyto peníze potřebuje a váže je poté k jinému projektu. Má v zájmu je znovu investovat nebo někde uložit. Ale tedy proč, když bylo domluveno datum vrácení půjčky, je tato vymáhána směnkou se splatností až skoro po třech letech. Za tři roky naběhla smluvní pokuta na částku 285 678 Kč. Tento výsledek je zásadně v rozporu s tím, co žalobkyně predikovala a co kladla ve smlouvě na vědomí subjektu, kterému půjčuje, tzn., že na platbě a vrácení trvá v co nejkratší lhůtě dvou měsíců tak, aby je mohla dále využít. Nikde v žádném tvrzení, žádném listinném důkazu, nebylo nikdy v žádných jiných kauzách uvedeno, že by žalobkyně tyto částky a půjčky požadovala v co nejbližším možném termínu. Vždy ve všech případech se tato lhůta k vrácení peněz do vystavení směnky pohybuje v řádu dvou let a výše. Soud toto jednání považuje za nemravné, neboť je to v rozporu se smyslem dané smlouvy a tvrzením žalobkyně v této smlouvě žalovaným a dle zajištění směnkou. Dokonce je to skutečně obcházení zákona o spotřebitelském úvěru. Jsou zde dvě varianty. Pokud by došlo k tomu, že by se posoudila smlouva, že nespadá pod ustanovení o spotřebitelském úvěru, že nikdy nemůže spadat pod spotřebitelský úvěr, poté i pak by námitka byla důvodná z toho důvodu, že zajištění směnkou je v rozporu s dobrými mravy. Tento rozpor je dán tím, že žalobkyně půjčuje peníze, zajišťuje je směnkou, což by samozřejmě nemohla v případě, pokud by se jednalo o spotřebitelský úvěr a následně u subjektů, které z jakéhokoliv důvodu nestaví s [právní osoba], resp. z jakéhokoliv jiného důvodu se stavba, byť smluvně uzavřená minimálně smlouvou o smlouvě budoucí s [anonymizována dvě slova], nerealizuje, dochází k uplatnění směnky žalobkyní, ovšem nikoliv ve lhůtě blízké dvou měsíců od zapůjčení ale v řádu let, na němž potom z důvodu ekonomického žalobkyně vydělává. Pokud ke stavbě dojde, samozřejmě je půjčka vrácena, vydělává spřízněný subjekt [anonymizována dvě slova] na samotné stavbě. Je tedy v tomto konkrétním případě uplatnění směnky, resp. část ohledně směnky ve smlouvě, v rozporu s dobrými mravy, je taková část smlouvy neplatná, potažmo nevymahatelná, a to i vzhledem k námitce zneužití práva, která s touto námitkou bude následně propojena níže.

18. Soud má ovšem za to, že v daném případě je nutné posoudit daný případ půjčky jako případ, na který se vztahuje ustanovení zákona o spotřebitelském úvěru, když je nutné mít závěr, se vším respektem, v rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 30. 9. 2019 čj. 33 Cdo 2279/2018-227 za nesprávný, který nemůže obstát. Soud prvního stupně je k tomuto závěru veden tím, že žalobkyně uplatňuje své nároky z nevrácené půjčky až po cca nejdříve dvou letech, nelze tedy souhlasit s judikaturou vyšších soudů, které mají tuto smlouvu jako bezúplatnou a že jí nelze podřadit pod spotřebitelský úvěr, neboť naopak vzhledem ke znalosti celého problému (dalších sporů žalobkyně vedených u KS v Plzni a byznysu založeného žalobkyní na na výše popsaném principu je zde jasně zřejmá úplatnost této smlouvy (být zastřené), když smluvní pokuta je fakticky úrok. Tento úrok označený jako smluvní pokuta je fakticky podle obsahu a podle praxe, kterou žalobkyně vykonává, pouze odloženým úrokem dvou měsíců, tedy bezúročným obdobím po dobu dvou měsíců, ve kterých může subjekt, který si půjčil, v daném případě žalovaní, vrátit zapůjčenou částku bez úroků, po této lhůtě dvou měsíců začínají nabíhat úroky, byť označené jako smluvní pokuta. Z těchto

důvodů má soud za to, že se skutečně jedná o režim, který je nutné podřadit pod smlouvu o spotřebitelském úvěru, ten nelze zajistit směnkou. Tudíž nárok uplatněný touto směnkou vzhledem k námitkám žalovaných je nutné posoudit jako námitku důvodnou, tedy námitky jsou důvodné a žalobkyně nemá právo na plnění ze směnky, neboť bylo zajištěno něco, co nemůže být směnkou zajištěno. Soud se zde vymezuje ve vší účtě k výše také k rozhodnutí vrchnímu soudu, který řekl, že výše popsany systém žalobkyně, je pouze spekulace. Toto spekulace rozhodně není, toto je běžná praxe, kterou soud zná z jiných kauz a skutečně se jedná o smlouvu o úvěru, když je zde dáno dvouměsíční bezúročně období a následuje úrok, není-li zapláceno. Pokud by toto nebyla pravda, byla by tato částka z půjčky vymáhána co nejdříve a ne až po dvou letech po splatnosti. I upomínky by byly zasílány dlužníkům v rádech dnů po marném uplynutí lhůty k splatnosti. Tedy z výše uvedených důvodů se jedná o spotřebitelský úvěr s bezúročným obdobím dvou měsíců a následně splatností na viděnou. Tuto splatnost žalobkyně stanovuje upomínkami v řádu minimálně dvou a více let po splatnosti uvedené ve smlouvě o půjčce. To vše v souladu s § 555 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., když právní jednání se posuzuje podle jeho obsahu. A také dle § 555 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., má-li být určitým právním jednáním zastřeno jiné právní jednání, posoudí se podle jeho pravé povahy.

19. Je zde ovšem také námitka zneužití práva. Fakticky se jedná o dvoudomost, kdy v daném případě pan [jméno] [příjmení] vystupuje jako jednatel [příjmení] staveb i žalobkyně, tudíž úmyslně rozděluje finanční rizika na dvě společnosti, a to v neprospěch žalovaných, zde soud odkazuje na rozhodnutí ÚS o., dvojdmosti [jméno] [příjmení]“. Osoba jednatel [jméno] [příjmení] je v daném případě, dle názoru soudu, nad rámec rozlišovacích schopností žalovaných - spotřebitelů rozlišit propojenosti a důsledky jednotlivých činností, a to [anonymizována dvě slova], popř. žalobkyně, když s nimi jedná a tyto společnosti zastupuje stejná osoba. Nejde o poskytnutí půjčky, úvěru či jiné finanční pomoci jiným subjektem, který by nebyl primárně spojen s druhou společností tak, jakoby tomu bylo např. u banky, kdy musí být takovému klientu zřejmé, že půjčí-li si u banky, musí vrátit peníze bance nikoliv stavební firmě [právnícká osoba] To v daném případě ovšem není. Jedná-li s Vámi pan [příjmení], a to jednou jako [anonymizována dvě slova], jednou jako žalobkyně, popř. osoby jím pověřené, v jednom sídle, v jednom místě, s jedním pověřením, dochází ke zmatení těchto osob. Je to obdobné jako u kauz spotřebitelů ohledně hypotečních úvěrů, když tyto byly pojištěny pro nemožnost plnit z důvodu na straně dlužníka a propojenost banky a pojišťovny neumožnily často dosáhnout na pojistné plnění dlužníkem. To je úplně stejný případ!!! Je otázkou, proč nejsou tyto půjčky poskytovány přímo [anonymizována dvě slova] (dřív toto poskytoval pan [příjmení] jako fyzická osoba, což je soudu známo z jeho úřední činnosti), je ten důvod, že pokud by nedošlo k nějakému důvodu k realizaci stavby na základě běžných smluv o smlouvě budoucí, které [anonymizována dvě slova] uzavírají s klienty, nemohly by se tyto půjčené peníze samostatně žalovat s takto nesmyslným dlouhým úrokem, jak bylo uvedeno výše, ale docházelo by k započtení pohledávek na realizovanou či nerealizovanou stavbu, což by ve svém důsledku bylo pro žalobkyni resp. [anonymizována dvě slova] nevýhodné. Zde soud odkazuje na to, co bylo řečeno výše ohledně první části zajištění půjčky směnkou a spotřebitelským úvěrem. Je otázkou, proč vůbec tyto půjčky jsou poskytovány, když jsou poskytovány, „ bezúročně“. Dle názoru soudu nejde o žádnou dobročinnou akci žalobkyně, ale pouze o snížení rizik akce, kterou zaštit'ují [právnícká osoba] prostřednictvím svých dceřinek - žalobkyně a [anonymizována dvě slova], když celou stavbu resp. plán lidí stavět vlastní bydlení rozštěpuje na dvě samostatné části tak, aby se nemusela příliš [právnícká osoba] stavby zabývat finanční situací účastníků, zda-li jsou či nejsou schopni vzhledem ke své finanční situaci postavit, zda-li dostanou úvěry. Částka půjčená od žalobkyně je často záloha na koupi pozemků či zhotovení stavební dokumentace. Pokud by totiž tuto půjčku poskytovaly přímo [anonymizována dvě slova], muselo by se řešit, kolik toho fakticky udělaly a zda-li ta půjčka byla dostatečně kryta skutečnými činnostmi [anonymizována dvě slova]. V daném případě se toto obchází v neprospěch spotřebitele výše popsáným postupem žalobkyně a [anonymizována dvě slova], což je dle názoru soudu v rozporu s dobrými mravy a soud byl nucen zrušit směnečný platební rozkaz z výše uvedených důvodů, když ve stručnosti shrnuto smlouva o půjčce je

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Kropáčková.

zastřeným právním úkonem, který je smlouvou dle zákona č. 145/2010 Sb. – spotřebitelským úvěrem a tento jako směnkou zajistit nelze a pokud by to neplatilo a nespadal by pod tuto úpravu, bylo by v rozporu s dobrými mravy s přihlédnutím k zneužití práva, jak bylo namítáno žalovanými, dvoudomostí pana [příjmení]. To vše v souladu s § 547 zákona č. 89/2012 Sb., když právní jednání musí obsahem a účelem odpovídat dobrým mravům i zákonu. Což v daném případě není dodrženo.

20. Soud má za to, že skutečnosti tvrzené žalovanými ohledně [anonymizována dvě slova] a jejich nároků vůči tomuto subjektu jsou v daném případě irelevantní, když, jak bylo již uvedeno, námitky žalovaných jsou důvodné a nelze uplatnit tento nárok žalobou – směnkou z důvodu, že nelze spotřebitelský úvěr zajistit směnkou, eventuálně je uplatnění směnky v rámci smlouvy o půjčce v rozporu s dobrými mravy, když je zde ten přenos ohledně zneužití práva vysvětlený výše spolu s uplatněním prodlení žalovaných až po více jak dvou letech. To je stanoveno v § 1 odst. 2 zákona č. 89/2012, nezakazuje-li to zákon výslovně, mohou si osoby ujednat práva a povinnosti odchylně od zákona; zakázána jsou ujednání porušující dobré mravy, veřejný pořádek nebo právo týkající se postavení osob, včetně práva na ochranu osobnosti.

21. Z výše uvedeného je zřejmé a z citovaného § 1 odst. 2 NOZ soud eventuálně musel zrušit směnečný platební rozkaz z rozporu s dobrými mravy, když toto jednání je zakázáno a nepobírá tedy ochrany v tom smyslu, že půjčku nelze uplatnit směnkou, lze ji dle názoru soudu uplatnit maximálně běžnou civilní žalobou.

22. Soud tedy rozhodl tak, jak uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku mimo jiné také v souladu s ust. § 175 odst. 4 věta druhá o. s. ř., když v rozsudku soud vysloví, zda směnečný (šekový) platební rozkaz ponechává v platnosti nebo zda ho zrušuje a v jakém rozsahu. V daném případě byl z výše uvedených důvodů předmětný platební rozkaz zrušen, neboť námitky žalovaných byly důvodné tak, jak uvedeno výše.

23. Soud přiznal úspěšným žalovaným na náhradě nákladů řízení částku 53 736 Kč, která se skládá z odměny advokáta za 3 úkony právní služby po 10 820 Kč, snížené o 20%, tedy na částku 8 656 Kč dle § 12 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb. za převzetí věci, sepis a podání námitek a účast u ústního jednání, 3 režijní paušály po 300 Kč, tj. celkem 900 Kč, za stejné úkony právní služby, tj. celkem 26 868 Kč za jednoho žalovaného. Za dva žalované se tedy jedná o dvojnásobek ve výši 53 736 Kč. Soud přiznal jen výše uvedené úkony právní služby, neboť zástupce žalovaných nevyčísliła své náklady vůbec a soud nepřiznal ani DPH, neboť nebylo prokázáno, že by zástupkyně žalovaných byla plátcem DPH, to vše tedy v souladu s vyhláškou 177/1996 Sb.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného, a to ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li žalobkyně řádně a včas svoji povinnost uloženou jí tímto rozsudkem v uvedené lhůtě, mohou se žalovaní domáhat svého nároku prostřednictvím exekuce či výkonu rozhodnutí.

Plzeň 13. 5. 2020

Mgr. Michal Reitspies v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Kropáčková.